Endel ja Erna Ringmets on rahul, et TTÜ Virumaa kolledž harib ka vanemaealisi inimesi. MATTI KÄMÄRÄ

VIRUMAA RAHVA KOLLEDŽ: *Eakate loengud meelitavad kümneid huvilisi*

91aastaselt uuesti koolipinki

Kauaaegne õpetaja Erna Ringmets istub nüüd ise viksilt koolipingis. "Ma ei tahaks nii vana olla, aga 20. augustil sain 91," muheleb TTÜ Virumaa kolledži väärikate ülikooli kõige väärikamas eas õpilane.

SIRLE SOMMER-KALDA
sirle@pohjarannik.ee

Proua Erna ja tema abikaasa Endel Ringmets (89) on Virumaa rahva kolledži kõige eakamad tudengid, kes pole alates septembrist puudunud mitte ainsamatki korda.

Erinevalt päevase õppe tudengitest kogunevad eakad loengusse ja töötuppa kaks korda kuus, kuid hilisel elusügisel vahelduseks seegi.

"Loengud annavad võimaluse kodust välja tulla ja eks siin kuuleb ühte-teist huvitavat ka," kommenteerivad kogu tööealise elu mudelsepa ametit pidanud Endel ja algklasside õpetajana töötanud Erna, meenutades kaupade märgistuse ning müra ja niiskuse mõõtmise teemat.

Läinud laupäevast tervislike eluviiside loengut ning võimalust mõõta kolesterooli, veresuhkrut ja vererõhku hindavad kõrges vanuses õppijad eriti kõrgelt.

"Minu jaoks oli oluline info, millised peaksid olema kolesterooli ja veresuhkru näidud," ütleb Endel. Tema kolesteroolinäit 4,19 on nagu lapsukesel.

> **MARE ROOSILEHT**
> Kui nägin tulemas oma esimest õpetajat koos abikaasaga, valdas mind nii eriline tunne.

"Ainult tablettide abiga, muidu oleks teine arv," viitab ta välisele abile.

Et tervise teema pakub huvi, on Endel sellest siit ja sealt lugenud. Kust tema tervisealane info pärineb? "Internetist, inimene.ee lehelt," teeb hallipäine vanahärra teatavaks allika, mis paneb üllatusest suud maigutama. "Kas ma arvutit just vabalt kasutan, aga infot oskan otsida. Eks ta keeruline ole küll," jutustab mees, kes õppis arvutit kasutama põhiliselt omal käel, raamatute abiga.

Hirm toavangistuse ees

Abikaasa Erna silmad on arvuti uurimiseks liiga viletsad. OÜ Corrigo füsioterapeudi Ele Luugi ettekandest saab ta kinnitust oma teadmisele, et vähemalt pool tundi päevas tuleks teha kerget treeningut, milleks sobivad nii jalutamine kui kepikõnd. Eriti oluline on lektori sõnul regulaarselt liikuda sügisel, kui läheb pimedamaks ja energiat jääb vähemaks.

"Mina ikka liigutan ennast, sest ma ei tohi istuma jääda. Kuigi liikumine tekitab raskusi - mul on verevarustus häiritud - kardan tuppa jäämist veel rohkem," jutustab proua Erna. Siiani on ta piirdunud jalutamisega, kuid kuna kõnnikepid on olemas, loodab ta needki peagi käiku lasta. "Et koos kõndima minna, peab teine kasutama suusakeppe või tuleb ühed juurde osta," peab ta plaani.

Krapsakas pensionär liigutab end ka siis, kui telekat vaatab. "Vahepeal tõusen püsti, teen käteringe ja sirutusi." Lisaks poes käimisele külastab ta pidevalt pensionäride päevakeskust. Suhtlemise kõrval saab seal enda vererõhunäitajatel silma peal hoida.

Sombuseid ja halle novembripäevi peab vanapaar toaseinte vahelt väljatulemiseks suurepäraseks. Kuri on karjas siis, kui libedaks läheb. Talviseks ajaks on aga rahva kolledžil varuks hulga põnevaid teemasid alates lampidest ja e-ainetest ning lõpetades toiduainete analüüsi ja ekskursiooniga Tõravere observatooriumisse.

Tudeng Erna ootab järgmiseid loenguid suure huviga. "Inimene peab olema kõigest teadlik, just vanainimene peab eluga kaasas käima. Tore, et on selline asi, mis inimesi natukene valgustab."

Vägev vaatepilt

Rahva kolledži ellukutsuja, TTÜ Virumaa kolledži arendusdirektor Mare Roosileht on proua Erna kunagine õpilane. "Kui nägin tulemas oma esimest õpetajat koos abikaasaga ning ta mind hiljem tänas ja kallistas, valdas mind nii eriline tunne. Tunne, et olen midagi väga head korda saatnud. See on see, mille nimel tasub vaeva näha."

Mõte teha Kohtla-Järvel väärikate ülikool sündis ühest emotsionaalsest kogemusest. "Sattusin Tallinna tehnikaülikoolis eakate loengutele, kus suur saalitäis rahvast mõnuga kuulas ja omavahel suhtles. See oli nii vägev vaatepilt! Mõtlesin, miks mitte meil sama teha. Kindlasti on inimesi, kes kuulaksid populaarteaduslikke loenguid igapäevastel teemadel, näiteks kuidas säästlikult kodus toimetada ja kas eelistada LED- või säästulampi. Ja kõik soovijad saavad lektoritele küsimusi esitada."

Kuigi avalikud loengud on suunatud vanemaealistele, võivad neil loomulikult osaleda kõik täiskasvanud, ütleb Roosileht, rõhutades, et Virumaa kolledžis õppida pole kunagi hilja. Lektorid kõnelevad nii eesti kui vene keeles, mille poolest eristutakse TÜ Narva kolledži väärikate ülikoolist, mis on ainult venekeelne.

Alates septembrist on rahva kolledži tegemistes osalenud ligi 70 inimest vanuses 35-91 aastat. Püsikuulajaid on 49, neist 29 eesti ja 20 vene emakeelega.

Järgmine koolitus toimub 7. detsembril, kui viiakse läbi töötuba iidsest paberikunstist quilling'ist.

Aasta õpetaja ei vaja õpilastega distantsi

Narva kutseõppekeskuse aasta õpetaja Kalle Kivistik on uhke, et saab õpetamiseks kasutada reaalse tele- ja fotostuudioga sarnast võttepaviljoni. "Samas ei saa miski kunagi lõplikult valmis - maailm areneb ja teadmisi tuleb pidevalt juurde."

TRIIN JUNKUR
info@pohjarannik.ee

"Me ei jõua koolis kõike õpetada, suudame ainult anda kätte mingi raja algust," nendib Kalle Kivistik. ERAKOGU

Lapsepõlves astronoomiks saada soovinud, Tartu ülikoolis füüsikat õppinud ning ligi 20 aastat Viljandi kultuuriakadeemias õpetanud Kalle Kivistik tuli Narva kutseõppekeskusesse kaheksa aastat tagasi ning õpetab multimeedia eriala õpilastele kõike, mis seotud heliga: helindamist, helisalvestust, video- ja helitöötlust.

Sel sügisel valiti Kivistik Narva kutseõppekeskuse aasta õpetajaks, millega tunnustati muu hulgas tema panust Kooli TV käivitamisel ja eestvedamisel.

Klassiruumis peab Kivistik ennast ennekõike paindlikuks ja alles seejärel nõudlikuks. "Ma olen aidanud enda võimete piires oma õpilaste maitset kujundada. Me ei jõua koolis kõike õpetada, suudame ainult anda kätte mingi raja alguse ning edasi peavad nad ise minema. Kool ei anna töökohta ega asuta kellegi eest firmat. Narva-suguses varem väga monostruktuurses linnas tuleb seda noortele veel eriti meelde tuletada."

Üritab lahti muukida

Kivistik ei pea ennast ka tüüpiliseks õpetajaks. "Eriti vene kultuuriruumis on õpetajad suhteliselt kõrgel ja kaugel õpilasest, sama võib teinekord täheldada ka noorte õpetajate puhul. Minul selline distantsivajadus puudub. Kui õpe käib näiteks vene keeles, siis küsin tihti üle, kas ma seda või teist vene keeles õigesti väljendasin. Juba see algatab dialoogi. Mõnikord jätan venekeelses esitluses õigekirjavea meelega parandamata, sest see tekitab õpilastes tähelepanu."

Samuti peab ta oluliseks teiste kolleegide kogemust: "Kindlasti ei ole ma mingi ideaalkuju. Tegelikult ma ise püüan ka teistelt kolleegidelt õppida ja mitte kõik ei tule mul ka alati välja."

Üheks õpetaja keerulisemaks ülesandeks peab Kivistik õpilastes huvi tekitamist. "Ikka juhtub, et õppegrupis on mõni, keda justkui mitte miski ei huvita. Üritad inimest lahti muukida ja mõnikord see õnnestub. Siis on tunne hea."

Kivistik on hingelt idealist, kes usub, et alati saab veel paremini teha, ning seab pidevalt uusi sihte. "Oleme rajanud korraliku helistuudio, multimeediumiklassid, ümber ehitanud videostuudio ning võime uhkusega öelda, et Narva kutseõppekeskusel on nüüdseks reaalse tele- ja fotostuudioga sarnane võttepaviljon. Aga see on kõik üks pidev liikumine, sest miski ei saa kunagi lõplikult valmis - maailm areneb ja teadmisi tuleb pidevalt juurde."

Sarnane edasipüüdlikkus iseloomustab ka Kivistiku tegemisi Kooli TV käivitamisel: kui esimese Narva kutseõppekeskuse Kooli TV saate tegi Kivistik õppeaasta alguses paari õpilasega, siis teise ajaks oli meeskond kasvanud juba viieliikmeliseks. Praeguseks on valminud saateid ligi kümme ning tegijate grupp veelgi kasvanud.

Säravaim mälestus

Aasta õpetaja tiitli saamist aimas Kalle juba mõnevõrra ette. "On ju selline ütlus, et tundsin, nagu oleks liblikad kõhus. Ma ei ole elus küll suurt lotovõitu saanud, aga alati on ka enne väikest võitu ikka nagu pisut teistmoodi tunne olnud. Ma ei teadnud hääletuste tulemust, kuid olles koos paari õpilasega aasta õpetaja valimise tseremoonia proovis, jätsid tseremooniameistrid tekstist nime vahele ja vaatasid vilksamisi minu poole. Võiks öelda, et tuleb osata lugeda märke."

Oma kaheksa õpetamisaasta seni säravaimaks mälestuseks Narvas peab Kivistik nüüd just seda hetke, mil ta direktori vastuvõtul aasta õpetajaks kuulutati.

Kutseõppekeskuse direktor Jüri Sasi kiidab, et Kalle Kivistik tähtsustab õpilaste iseseisvust ja loomingulisust. "Kolleegide seas on Kalle hinnatud oma abivalmidusega."

Multimeediumi kolmanda kursuse õpilane Siim-Sander Ammon võtab kokku õpilaste arvamuse: "Kalle Kivistik on väga vaba suhtumisega inimene. Tunnid on pingevabad ning tekib tunne, nagu sind õpetaks sõber."